

інвентаризації та удосконалити методологію бухгалтерського обліку, а також визначити оптимальну потребу у запасах та їх раціональному використанні.

Список використаних джерел

1. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси»: наказ Міністерства фінансів України від 20 жовтня 1999 року №246 (у редакції наказу від 01.01.2023 року). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99#Text>

2. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку (IAS) 2 «Запаси». URL: https://mof.gov.ua/storage/files/IAS-02_ukr_2016.pdf

*Бурковська А. В.,
к.е.н., доцент кафедри фінансів,
банківської справи та страхування
Бурковська А. І.,
д-р філософії, старший викладач
кафедри менеджменту та
маркетингу
Миколаївський національний
аграрний університет*

ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Умови євроінтеграції спонукають до ретельного вивчення фінансових аспектів забезпечення продовольчої безпеки в Україні. Аналіз фінансового стану сільського господарства дозволяє оцінити його готовність до конкуренції на європейських ринках та забезпечення власної безпеки. Роль державного бюджету стає визначальною у контексті розробки та впровадження стратегій фінансової підтримки продовольчої безпеки.

Застосування фінансових інструментів для стимулювання інновацій та технологічного розвитку в аграрному секторі допомагає забезпечити сталість виробництва. Умови євроінтеграції визначають нові виклики та можливості для фінансового забезпечення продовольчої безпеки в Україні [1]. Один із ключових аспектів полягає в необхідності адаптації сільського господарства до стандартів та вимог європейських ринків, що вимагає значних фінансових ресурсів. Державний бюджет виступає важливим інструментом у формуванні політики продовольчої безпеки. Велика частина коштів має бути спрямована на розвиток сільського господарства, підтримку фермерів та агропідприємств, а також науково-дослідні роботи для впровадження сучасних технологій [2].

Іноземні інвестиції грають ключову роль у фінансовому забезпеченні. Привертання іноземних капіталів може сприяти модернізації сільського господарства, впровадженню інновацій, та забезпеченню необхідного рівня конкурентоспроможності. Фінансові інституції, зокрема банки, мають активну роль у наданні кредитів для розвитку аграрного сектору [3]. Налагодження фінансових механізмів для підтримки малих та середніх сільськогосподарських підприємств може стати ключовим фактором стимулювання розвитку.

Однак, разом з новими можливостями, євроінтеграція вносить фінансові ризики, такі як зміна умов торгівлі та конкуренції. Управління цими ризиками вимагає ретельного аналізу та розробки стратегій, спрямованих на збереження стабільності продовольчого ринку. Узгоджена діяльність держави, бізнесу та фінансових установ може стати основою для успішної реалізації продовольчої політики в умовах євроінтеграції, забезпечуючи сталість та безпеку у галузі продовольства [4]. Забезпечення продовольчої безпеки України в умовах євроінтеграції передбачає вирішення ряду фінансових завдань і задач. Однією з найважливіших є розподіл та ефективне використання державних фінансових ресурсів для підтримки сільського господарства. Це включає в себе фінансування аграрних програм, досліджень, розвитку інфраструктури та стимулювання інновацій [5]. Додатково, фінансові установи повинні активно сприяти доступу аграрних суб'єктів до кредитів, щоб забезпечити їхню стабільність та зростання. Це важливо для малих та середніх підприємств, які відіграють ключову роль у забезпеченні продовольчої безпеки на рівні країни. Залучення іноземних інвестицій є ще однією важливою задачею у фінансовому забезпеченні.

Фінансова стабільність також потребує розробки та впровадження програм та стратегій мінімізації ризиків, пов'язаних із зовнішніми торговельними відносинами та змінами у світових ринкових умовах. Це допомагає уникнути фінансових труднощів та забезпечує стабільність виробництва та постачання продуктів харчування на внутрішньому ринку [3]. Загалом, фінансове забезпечення продовольчої безпеки в умовах євроінтеграції вимагає системного та комплексного підходу, де фінансові ресурси витрачаються раціонально для підтримки усього продовольчого ланцюга – від сільськогосподарського виробництва до реалізації на ринках [4]. Розвиток системи страхування та гарантій для зменшення фінансового ризику для сільських господарств та підтримки стійкості продовольчого виробництва набуває особливої актуальності [5].

Отже, фінансові аспекти забезпечення продовольчої безпеки в Україні в умовах євроінтеграції є критично важливими для сталого розвитку сільського господарства та забезпечення національної безпеки. Євроінтеграційні процеси вимагають вдосконалення фінансових стратегій, державної підтримки та інвестицій у сільське господарство для відповіді на виклики європейських ринків. Роль державного бюджету, іноземних інвестицій, а також активна участь фінансових інститутів визначається як ключова у створенні ефективної фінансової інфраструктури для сільськогосподарського сектору. Важливість фінансової підтримки для інновацій, технологічного розвитку та сталого виробництва продовольства наголошується як необхідна умова для досягнення продовольчої безпеки в контексті євроінтеграції. Оптимізація фінансових стратегій та впровадження нових моделей фінансування є ключовими завданнями для забезпечення стабільного та конкурентоспроможного аграрного сектору України в умовах європейської інтеграції.

Список використаних джерел

1. Shebanina O., Burkovska A., Lunkina T., Burkovska A. Global aspects of food security in the world: economic dimensions. *Modern Economics*. 2023. №38. P. 178-185. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V38\(2023\)-27](https://doi.org/10.31521/modecon.V38(2023)-27).
2. Lunkina T., Burkovska A., Burkovska A., Gannichenko T. Corporate social responsibility in banking institutions: foreign experience. *Modern Economics*. 2022. №31. P. 77-81. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V31\(2022\)-11](https://doi.org/10.31521/modecon.V31(2022)-11)
3. Shebanina O., Burkovska A., Lunkina T., Burkovska, A. The aspects of food security formation in the context of epidemiological restrictions in the USA. *Ukrainian Black Sea Region Agrarian Science*. 2022. 26(1), 19-29. DOI: [https://doi.org/10.56407/2313-092X/2022-26\(1\)-2](https://doi.org/10.56407/2313-092X/2022-26(1)-2)
4. Burkovska A., Shebanina O., Lunkina T., Burkovska A. Ensuring food security in the context of the sustainable development of agriculture. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*. 2021. №3(44). P.337-345. DOI: <https://doi.org/10.15544/mts.2021.%2030>
5. Burkovska A., Shebanina O., Lunkina T., Burkovska A. Socio-Psychological Determinants of Food Security in Ukraine: Causal Aspect. *Economic Studies*. 2022. Vol. 31. No 5. P. 145-162.

Вербинець Д. В.

здобувачка вищої освіти ступеня бакалавра

ОПП «Публічне управління та адміністрування»

спеціальності «Публічне управління та адміністрування»

Науковий керівник: к.е.н., доц.

Голобородько Т. В.

Криворізький національний університет

ЛІДЕРСТВО І ВИЩА ДЕРЖАВНА СЛУЖБА

Державне управління відіграє важливу роль у будь-якій країні. Воно несе відповідальність за координацію усіх заходів у межах держави та надання основних послуг для людей у країні. Тому державне управління є життєво важливим для нормального функціонування уряду. Загальне сприйняття громадськістю ефективності уряду базується серед інших факторів на роботі сфери державного управління. Ефективне надання послуг у сфері державного управління залежить від роботи управлінців, яка у свою чергу залежить від багатьох чинників, серед них – стиль лідерства та мотивація [5].

Лідерство в системі державного управління останнім часом привертає все більшу увагу теоретиків і практиків, оскільки воно зазнає значних змін, спричинених реформуванням державного сектору, перспективами його розвитку та новим поглядом на врядування. Діяльність органів публічної влади з часом стає більш конкурентною: мінімізуються відмінності між державним та приватним секторами; норми та правила, які визначали характер суб'єктів управління, стають менш важливими, щоправда, крім тих, які визначають демократичне врядування. Державна служба все більше відповідає принципам